

Тема: А.Йәгәфәрованың «Умырзая» хикәйәһен өйрәнеү

Мақсат:

- 1) Әсәрҙең йөкмәткеһе менән танышыу, үзләштереү; аңлы, тасуири
- 2) Ужырга өйрәтеү; бәйләнешле телмәр үстереү;
Тәбиғәткә, тыуған яҡка һөйөү; матурлыҡты күрә белеү, йөрәк аша үткәреп, саф тойғолар, күңел сафлығы тәрбиәләү.
- 3) Кеше һәм тәбиғәттең берҙәмлеген аңлы үзләштереү, даими тәрбиәгә күнектереү.

Йыуазландырыу: «Гүзәллекте яҡла һәм һаҡла» плакаты, сюжетлы һүрәттәр, телевизор, сәскәләр һүрәте, маскалар, магнитофон таҫмаһы.

Дәрес барышы

I. Ойштороу моменты

II. Дәрестең мақсатын әйтеү

- Бөгөн дәрестә Айһылыу Йәгәфәрованың «Умырзая» хикәйәһе менән танышасакбыз һәм телмәр үстереү өстөндә эшләйәсәкбез.

III. Артикуляцион күнегеү

- Тизәйткесте матур, шыма ужырга өйрәнеү

кара қарға қарған бара

қанаттарын қаға-қаға.

Әй мақтана, әй мақтана:

- қанат остарына тағып,

Яқшы хәбәр қилдем алып,

Яз башлана, яз башлана.

- мин ужып күрһәтәм

- хор менән ужыу

— 6 рычаг буйынса ужыу

Т — Г

В - Н

Б – М

IV. Темаға инеш әңгәмә

— Балалар, йылдың ниндәй миҙгеле башланды?

Был миҙгелде ниндәй билдәләр белдерә?

— Әйе, қарлы-буранлы қыштан һуң тыуған яқтарыбызға тағы яз қилә. Бөтә тәбиғәт уяна. Кәҙерле қунақтарыбызға язғы байрам бүләге итеп "Язғы йыр" (М. Шиһапов һүззәре, Р. Хәсәнов музыкаһы) йырын бүләк итәйек.

"Язгы йыр"

- 1) Йылы нурзар ер өҗтөнө бөркөлә,
Йөрәктәрзе елкендереп, яз килә.

1С: Яззы котлап йырлайык, дуҗтар Безгә
кушылып һайрай коштар, Зәңгәр
күктә һөйөнөшөп, Яна-яна
йондоззар.

- 2) Кояшка табан үрелә
саф гөлдәр,
Хезмәт йырына күмелә
күнелдәр.

- 3) Бәхет балкый һәр кешенең
йөзөндә,
Беззе һағынып, яззар килә
үзе лә.

— Рәхмәт, балалар! Ысынлап та, һәр беребез яңырыу, шатлык тойгоһо кисерәбез. Күнелдәргә дәрт өҗтәлә, йәнгә рәхәтлек килә, йөззәребез яктыра. Ошондай матур көй тыузырыусы композиторға нимә әйтәйек? (Зур рәхмәт).

V. 1) Бөгөн, балалар, яз мизгелендә бөтә тереклектең уяныуын сағылдырған иҗ киткес матур әҗәр — "Умырзая" хикәйәһе менән танышып үтәсәкбез тигән инем. Был әҗәрзе А. Йәғәфәрова язған (портретын күрһәтәм).

— Бәлки балалар, берәйегез умырзая тураһында беләлер, күргәне барзыр?

— Ул сәскә исеме.

— Әйе, карзар иреп бөтөр-бөтмәҗтән үк тәүге сәскә үҗеп сыға. (Ул сәскәне күрһәтәм, тактаға элеп куям). Тағы ниндәй беренсе сәскәләрге күргәнегеҙ бар?

(Һанайзар: умырзая, елбәгәй, бәпембә, баллыкай, ынйы сәскәһе, үгәй инә).

- 2) Хикәйәне сәхнәләштере:

— Ә хәзер иптәштәрегеҙ был хикәйәне сәхнәләштерер (Алдан әзерләнгән укыусылар, маскалар кейеп, уйнайзар).

("Умырзая" Ә. Фәйзи һүззәре, халык көйө) йыры башкарыла (магнитофондан).

Умырзая
Боз катлауы ирегәс, ер өстөнә
Умырзая сыға, карағыз:
Умырзая сыға,
Умырзая калка,
Умырзая һуза һабағын. Боз
катлауы кеүек көнкүрештән Сығаһым да
килә тизерәк,
Умырзая кеүек,
Умырзая кеүек,
Умырзая кеүек тиз үрләп...
Умырзая бик тиз үсеп сыға, Бик аз ғына
йәшәй, турайып,
Умырзая бик тиз,
Башын аска эйә,
Умырзая һулуй моңайып...

(Короған япрактар астынан ипләп кенә берәү башын калкыта). *1-се бала.*

Ниндәй рәхәт тын алыуы.

Умырзая. Ниндәй саф һауа!

Кояш. Ас күзенде, ас, батыр бул, куркма.

Умырзая. Хәзер, хәзер... (үзе яйлап кына күтәрелә, тирә-якка күз һала).

Куян. Эй, һинең исемендә нисек? (көслә тауыш менән). Мин — куян!

Умырзая. Минме? Мин үземдә исемендә белмәйем.

Куян (көлөп). Мин дә һинең исемендә белмәйем. (Аяк астында ниндәйҙер нәзек кенә тауыш ишетелә).

Кырмыска. Хәзер мин һинең исемендә әсәнемдән һорап киләйем әле.

Куян. Һин үзең кем?

Кырмыска. Мин — кырмыска.

Куян. Ә-ә, бар һора, тиз йөрө.

Кырмыска. Мин хәзер (сығып йүгерә).

Күбәләк. Шуны ла белмәйһегеҙме? Сәскә бит ул!

Куян. Сәскә икәнән үзем дә беләм.

(Кырмыска тауышы. Әсәйем мине көтәлер инде. һау бул, сәскә!
(һикерә-һикерә кыуактар араһына инеп китә).

(Күбэләк оса. Акланға бәләкәй генә кыз йүгереп инә, ул сәскәне күреп, куддарын сәбәкәйләп, кыскыра).

Кыз. Эй, бында килегез! Ниндәй матур күк умырзая! Умырзая үҫеп сыккан! Ишетәһегезме! Тик өзмәгеҙ! ("Умырзая" йыры әкрен генә ишетелә).

Балалар. Рәхмәт, кәҙерле дуҫтарыбыҙ, без һеҙҙе һаҡларбыҙ, рәһиәтергә бирмәбеҙ, матурлағыҙ донъяны, рәхмәт һиңә, Кояшкай!

VI. Әсәрҙең йөкмәткеһе өҫтөндә эш.

1) — Э хәҙер матур итеп укырға өйрәнәбеҙ (өлөшләп укыу).

1-се бүлек — Умырзая үҫеп сыкты.

2-се бүлек — Кояш йылыта.

3-сө бүлек — Куян балаһы.

4-се бүлек — Кырмыска.

5-се бүлек — Күбәләктәр.

6-сы бүлек — Кыз бала.

— Хикәйәне укып та алдык. һеҙгә ул окшанымы?

— Бик окшаны.

— Языусы апай тураһында ни әйтәһегеҙ?

— Ул тәбиғәттә ярата, күҙәтә, күптә белә.

— Тағы ла нимә әйтәһегеҙ?

— Ул матур итеп беҙгә язып биргән.

— Эйе, балалар, А. Йәғәфәрова тәбиғәттә бик ярата, ундағы үзгәрештәрҙе үз йөрәге аша үткәрә, матур һүҙҙәр менән язып бирә, тимәк, ул бай фекерле, һутлы телмәрле, тыуған тәбиғәт яҙмышында үзен дә яуаплы тоя, балаларҙы күп белергә, укырға, туған телен яратырға өйрәтә.

2) Хикәйәне ролләп укыу.

3) Яз, умырзая тураһында һөйләмдәр төҙөү, улырҙы маскалар менән әйтеү, һөйләмдәрҙе дөфтәргә языу.

4) һүрәт буйынса эш.

— Балалар, ошо хикәйәнең йөкмәткеһе рәссәм тарафынан һүрәттә сағылдырылған (һүрәт әләм).

Иғтибар менән карағыҙ әле, һүрәт һеҙҙә ниндәй тойғо уята?

— һүрәт беҙҙе шатландыра.

— Ни эсэн, ниндэй төҗтәр өҗтөнлөк итә?

— Йәшел, бөтә тереклекте уятыусы кояш нурзаны һәр нәмәлә балкый, йәшел — йәшлек, үҗеш ул.

(Балалар һүрәттән һәр бер геройзы күрһәтеп, уның тураһында һөйләйзәр).

VII. Йомғаклау әңгәмәһе.

— Балалар, бында кыз һүрәте төшөрөлгән, һез нисек уйлайһығыз, ни эсэн?

— Кыз тәбиғәткә шатлана, уйнай, сәскәләргә һоклана.

— Кешә лә бит тәбиғәттең бер өлөшө, кояш балаһы. Тәбиғәт кеше ярзанына мохтаж.

Уларға ярзам кәрәк. Хәзәр тәүге сәскәләр үззәре менән таныштырып үтер (Телевизорзан һәр сәскә (сәскә маскаһы кейгән кыззар) үзе тураһында һөйләй).

Бәһәмбә Төш етеүгә
күземде асам, Көн яктыһын аз
күрәм. Ямғыр яуһа, тән булһа,
Керпек асмай, мин түзәм.

Миләүшә Күгәрсен күзе
кеүек Төрлө төҗтәргә керәм.
Төҗөм менән мактанмайым,
Тәмле еҗтәрзе бирәм.

Укытыусы. Был сәскәнән хушбуй яһайзар, йүткернгәндә уның төнәтмәһен эсәләр.

Тузғанак Тузғанак тип
әһһәләр зә, Тузғанак юк һис
тә. Алтын һары сәскә атып,
Ултырам балкып ерзә.

Укытыусы. Был сәскә тамырының төнәтмәһе эс ауыртыузы дауалай, сәскәләренән тәмле варенье кайнаталар.

һөтлөкәй Төҗөм артык
базык түгел, Үҗәм ергә
һибелеп. Тәмле минең һөт-
һуттарым, Корттар килә тиз
күреп.

Укытыусы. Был сәскә лә бик файзалы, уны ла дауа эсэн кулланалар.

Ынйы сәскәһе Кыйҕак
үлән араһынан Карайым
һирпелеп кенә Бөтә ергә
ынйы һибәм Тәмле еҫтәрәм
менән.

Укытыусы. Был сәскә бик матур, шулай ук дарыу әсән дә кулланыла. Ләкин уның менән бик һак булырға кәрәк.

— Беҙҙең яктарҙа һары умырзая сәскәһе үсә. Ул хәҙер һирәк калған. Ул йөрәк ауырыуынан шифа бирә. "Адонис" тип атала. Улар хәҙерге көндә беҙҙең урман-кырҙарҙа бик аз калған, һакка алынған. Ә күбәйтеү, үрсетеү — һеҙҙең бұрыс. Такталағы плакатка иғтибар итегеҙ.

"Гүзәллекте якла һәм һакла"

(хор менән укыйбаҙ). Ул һәр сак класта әлеүле торасак. Был кәғизәләргә беҙ һис шикһеҙ үтәрбеҙ.

VIII. Плакаттағы кәғизәләргә укыу.

1. Ағас һәм кыуактарҙы һындырма.
2. Кайын ағасын яралама.
3. Сәскәләргә өзмә, үләндәргә тапама.
4. Бөжәктәргә тотма, үлтермә.
5. Кырмыска иләүен туҙҙырма, һакла.
6. 1Сош ояларын туҙҙырма, яҡын килмә.
7. Урманда шаулама, һызғырма.
8. Йәнлектәргә куркытма.
9. Урманда сүп-сар калдырма, ут якма.

Улар барыһы ла һинең ярҙамыңа мохтаж.

IX. Дәресте "Һаумы, тизәр гөлдәр..." (М. Кәрим һүҙҙәре, Н. Мөстәкимов музыкаһы) йыры менән тамамлайык.

Һаумы, тизәр гөлдәр...

- 1) Ауылымдың туғайҙары аша
Алыҫтарҙан кайтып киләмен,
Шишмәләргә ятып һыуҙар әсәм
һәм әйелеп өҙәм еләген.

ТС: Гөлдәр миңә: "Һаумы, һаумы!" — тизәр,
Алдарыма хуш еҫ сәскәләр. Бик һағындым
һеҙҙе, бик һағындым, Үз еремдә үскән

сәскәләр.

- 2) Айырылыузың озақ йылдарында
Ниндәй яландарға йөрөмәнем,
Ләкин, гөлдәр, һеззәң шикелләлэй
Хуш ес бөркәгәнде күрмәнем.

— Ерзе үсәмләктәр, тереклек бизәй, ә уларзы кеше хезмәте тәрбиәләй,
һаклай.

Рәхмәт, балалар! һез тәбиғәттең ысын дуңтары, һаксылары булып
үсәрһегез тип ышанам.

X. Баһалау.

XI. Өйгә эш. Хикәйәнең йөкмәткеһен һөйләргә әзәрләнергә.